

For Færøerne gælder fremdeles Lov om Brugen af Kirkerne af 15. Maj 1903 saaledes som denne Lov er udvidet til at gælde for Færøerne ved kongelig Anordning af 13. November 1903.

Regeringen bemyndiges til inden denne Lovs Ikrafttræden paa Færøerne ved kongelig Anordning at foretage saadanne Forandringer i Loven, som er nødvendige af Hensyn til de særlige Forhold paa disse Øer.

Ved denne Lovs Ikrafttræden ophæves Lov om Løsning af Sognebaandet af 4. April 1855, Lov om Brugen af Kirker af 15. Maj 1903. Lov af 1. April 1911 om Tillæg til Lov om Brugen af Kirker af 15. Maj 1903, jfr. Anordning af 19. Juni 1913, Lov om Adgang for evangelisk-lutherske Frimenigheder til Brug af Folkekirkens Sogne- og Distriktskirker af 28. September 1918 og Lov af 3. Juni 1919 om Tillæg til Lov om Menighedsraad af 10. Maj 1912.

§ 26.

Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1922.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Loven om Løsning af Sognebaandet af 4. April 1855 og Loven om Brugen af Kirker af 15. Maj 1903 med senere Tillæg er ikke direkte optaget til Revision af Udvalget for kirkelige Anliggender, men Udvalget har dog vedtaget forskellige Bestemmelser, som griber ind ogsaa paa disse Omraader. Fra Udvalget foreligger der saaledes et Forslag til Lov om Adgang til at faa kirkelige Handlinger udført ved andre Præster end Sognets, som baade berører Sognebaandsløsningsloven og Loven om Brugen af Kirker, og i det af Udvalget udarbejdede Forslag til Lov om Menighedsraad findes der — i Forslagets § 26, 2det og 3die Stk. — optaget et Par Bestemmelser, der direkte vedrører Brugen af Kirkerne, og som derfor, hvis man iøvrigt finder dem egnede til Lovfæstelse, rettere vilde have deres Plads i et Tillæg til Loven om Brugen af Kirkerne.

Dels under Hensyn hertil og dels under Hensyn til, at Lov Nr. 342 af 28. Juni 1920 om Udvidelse af en Del af den kirkelige Lovgivning til at gælde for de sønderjydske Landsdele kun giver Adgang til at anvende Reglerne om Sognebaandsløsning og Brugen af Kirkerne i disse Landsdele indtil 31. Marts 1923, har Ministeriet fundet det praktisk at foreslaa en ny Kodifikation af

de herhenhørende Love, hvorved — særlig for Sognebaandsløsnings Vedkommende — Hensyn er taget til de nye Regler, der for Sognebaandsløsernes Vedkommende er givet om disses Adgang til at udøve Valgret og Valgbarhed i den Menighed, til hvilken de ved Sognebaandsløsningen knytter sig, og endvidere Reglerne om Brugen af Kirkerne, har kunnet samles paa et Sted, medens man nu er henvist til at søge dem i forskellige Love. Endelig har man fundet det hensigtsmæssigt at give Reglerne om Sognebaandsløsning og om Brugen af Kirkerne i den samme Lov, idet de griber saa stærkt ind i hinanden, at det synes at være naturligt at samle dem i den samme Lov.

Det foreliggende Lovforslag falder i 4 Afsnit, af hvilke det første omhandler Sognebaandsløsning, det andet Kirkernes Benyttelse af Folkekirkens Præster og dens Menigheder, det tredje Frimenigheders Adgang til Brugen af Folkekirkens Kirker og det fjerde Almindelige Bestemmelser.

I første Afsnit gives der først Regler for Sognemenighedernes Medlemmers og Præsters gensidige Rettigheder og Pligter, og i de Paragrafer, der omhandler dette Forhold er der i Henhold til foreliggende Indstilling fra Udvalget for kirkelige An-